
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 9/2011 - 22 pàgines

Sessió extraordinària del dia 28 de juliol del 2011

El dia 28 de juliol del 2011, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 27/2011, que és el següent:

1- Informe anual del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2010.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç.

3- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny.

4- Nomenament del Raonador del Ciutadà.

5- Nomenament del president i de dos membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M.I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M.I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Sr. Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; M.I. Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; M.I. Sr. Marc Vila Amigó, Ministre de Justícia i Interior; M.I. Sra. Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; M.I. Sra. Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació, Joventut i Esports i M.I. Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h.)

El Sr. síndic general:

Doncs procedim a l'anàlisi del primer punt de l'ordre del dia.

1- Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2010.

La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe del Raonador del Ciutadà i per exposar-ne el contingut intervé la Sra. Sofia Garrallà Tomàs, nomenada ponent per part de la comissió.

Li demano es vulgui desplaçar fins la tribuna.

La Sra. Sofia Garrallà Tomàs:

Gràcies Sr. síndic.

El 27 de juny d'enguany va tenir lloc una reunió pública de la Comissió Legislativa d'Interior, la qual, d'acord amb les disposicions de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, va tenir per objecte la presentació de l'informe relatiu a les actuacions d'aquesta institució corresponent a l'exercici 2010; presentació que fou seguida d'un torn de preguntes dels consellers generals al Sr. Pere Canturri Montanya, Raonador del Ciutadà.

La Comissió Legislativa d'Interior després d'analitzar l'informe anyal i d'escoltar la presentació realitzada pel Raonador, n'exposa avui davant del Ple del Consell General les conclusions més rellevants.

En l'Informe Anyal queda reflectida l'actuació realitzada pel Raonador del Ciutadà en el mateix sentit de continuïtat i de servei desenvolupat en anys anteriors, actuant com a delegat o comissionat del Consell General, amb la missió de defensar i vetllar pel compliment i aplicació dels drets i llibertats recollits a la Constitució.

El Raonador va centrar el seu exposat en la part introductòria del seu informe -que, recordem, va ser publicat a l'annex del Butlletí del Consell General número 18/2011-, indicant-nos que durant aquest exercici, concretament el comprés entre l'u de gener i el trenta-u de desembre de l'any 2010, el ritme de tramitació i de resolució d'expedients, al contrari dels anys precedents, ha patit una disminució significativa, possiblement degut al fet que darrerament el ciutadà ha gaudit de l'existència en

alguns comuns d'oficines d'atenció ciutadana on exposar les seves queixes o poder resoldre els seus problemes.

Així, del total dels 216 expedients tramitats, tots han quedat resolts menys 3 que encara resten pendents per haver estat presentats pocs dies abans de la finalització de l'exercici. Del total dels 216 expedients, 45 van ésser tractats com a expedients formals escrits i 171 com a expedients informals verbals. D'altra banda, cal dir que a aquestes 216 queixes s'hi han d'afegir les atencions als detinguts al centre penitenciari tot i que no sempre hagin motivat la tramitació d'un expedient concret.

La Comissió Legislativa d'Interior va prendre nota, en particular, de temes recurrents com ara la insistència en la necessitat que el funcionariat, en especial l'encarregat de l'atenció al públic, faci un esforç perquè les possibles respostes o indicacions que rebí l'administrat siguin el més àmplies i aclaridores possible, perquè precisament l'administrat, tingui al seu abast... o sàpiga i pugui comprendre, el problema que té al seu abast i el camí més fàcil que té per donar-hi solució. Així mateix, el Raonador va constatar amb satisfacció que les queixes inicials formulades en relació a certes actuacions d'alguns funcionaris, s'han reduït considerablement. També va exposar la reivindicació, molt sovint reiterada, de pensions de vellesa dignes vist el baix import d'algunes d'elles i el cost de la vida a Andorra. Alhora, el Raonador, tot i constatar l'evident esforç que s'està realitzant en ajudes socials des del Ministeri de Salut, Benestar i Treball i des dels diferents comuns, posà de manifest que no es poden ignorar alguns informes d'ONG que alerten sobre els índexs de pobresa i va recomanar que les ajudes socials s'haurien d'oferir amb especial cura a les famílies monoparentals, que sovint tenen dificultats a l'hora de rebre els imports per a l'atenció als fills ordenats per la justícia.

Durant el seu exposat davant de la Comissió Legislativa d'Interior, i en relació al Centre Penitenciari, el Raonador va manifestar la seva satisfacció per l'acabament de les obres del mòdul de menors i va insistir en la necessitat que al seu front hi hagi el personal especialitzat tant dels agents, com de l'assistència psicològica, educativa i formativa a fi que aquestes instal·lacions modèliques vagin orientades a la reinserció social dels menors internats. A més a més, el Raonador del Ciutadà va posar de relleu les queixes reiterades per part d'alguns interns respecte a les dificultats a l'hora de rebre visites de familiars degut a l'horari establert. En aquest sentit, el Raonador recomanà la possibilitat d'ampliar, als dissabtes, diumenges i dies festius, els horaris de visita als interns.

El Raonador també va posar de manifest, en relació a la justícia, la manca d'agilitat en les execucions de sentència, alhora que es mostrava satisfet que el Consell Superior de la Justícia s'hagués fet seva la recomanació, que venia realitzant des de l'any 2003 per part de la Institució del Raonador, relativa a la possibilitat de crear una figura inspirada en l'*huissier de justice* francès que, com a professió liberal independent, dugués a terme, a la pràctica, l'execució de les resolucions judicials.

No voldria concloure aquesta presentació al Ple del Consell General sense esmentar breument una altra de les consideracions remarcades pel Raonador del Ciutadà en el seu informe anyal. És la que fa referència a l'aplicació de l'article 42 del Reglament Tècnic de la CASS. Aquest article estableix que la pensió de vellesa que l'assegurat percep, s'augmentarà en un 10% en arribar el cònjuge a l'edat de 65 anys, si ell mateix no percep una pensió de vellesa. Segons el Raonador, tot i haver-ne deixat constància en anteriors memòries, continua existint un greuge entre les persones que han treballat i adquirit una pensió - pensió inferior a la que els hauria correspost si s'haguessin acollit a la majoració del 10% de la pensió del cònjuge- en relació a les que mai han tingut una activitat laboral i que, per tant, han pogut acollir-se a la majoració esmentada. És a dir, les queixes es concretaven precisament en el fet que si una persona ha treballat i el cònjuge percep una pensió de vellesa, aquesta no es veu incrementada amb el 10%, donant-se el cas que si la persona ha treballat un temps molt curt, la pensió de vellesa que li correspon pot ser molt inferior a la que percebria amb l'augment del 10% si no hagués treballat.

Segons el Raonador, si un dels arguments de la CASS és que d'acord amb la llei la persona que es beneficia d'una pensió de jubilació, corresponent als punts adquirits d'acord amb el seu període de treball, és irrenunciable, res impediria que pogués tenir dret a percebre la diferència entre aquesta pensió i el que li correspondria per la majoració del 10% de la pensió del cònjuge si mai hagués treballat. D'aquesta manera es corregiria el greuge amb què es penalitza qui ha desenvolupat un treball de qui mai ha treballat. En aquest sentit, el Raonador va informar que la CASS, seguint les recomanacions aportades des de la Institució, ja ha procedit a corregir aquest greuge.

Finalment, i en nom de la Comissió Legislativa d'Interior, desitjo felicitar al Sr. Pere Canturri Montanya, tal i com ja vàrem expressar-li el dia de la seva compareixença, i agrair-li, la bona tasca realitzada al capdavant d'aquesta institució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

Pel Grup Demòcrata?

Per part de Govern?

Acabades les intervencions es dóna per acabat el debat i passarem, doncs, al punt següent de l'ordre del dia.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç.

El Projecte de llei fou publicat en el butlletí núm. 23/2011 del 27 de juny. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha formulat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí núm. 25/2011 del 12 de juliol.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios Rius:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha esmenat a la totalitat la proposta de modificació de la Llei d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç. Ho hem fet en considerar-la precipitada i poc reflexionada. També perquè significarà un retrocés en la igualtat d'oportunitats entre diferents tipus de comerç i, sobretot, perquè comportarà greus conseqüències socials.

El 16 de desembre del 2010, fa poc de 7 mesos, es va aprovar amb els vots dels consellers del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, la Llei 92/2010 d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç. Aquesta iniciativa tenia per objectiu fixar una regulació de l'obertura i tancament dels comerços que fins aleshores s'havia anat fent per decret de Govern. Aquesta llei, que actualment està en vigor, estableix uns horaris comercials amplis, uniformes i, el més important, assumibles per a tots

tipus de comerç, ja siguin petits comerços o grans superfícies. A tall d'exemple, permet als comerços en règim general obrir a les 6 del matí i tancar a les 8h del vespre de dilluns a divendres, a les 9h del vespre els dissabtes i a les 7h del vespre els diumenges. Els denominats comerços de barri i les botigues de conveniència de les gasolineres poden obrir una hora més, és a dir, fins a les 21h de dilluns a divendres, fins a les 22h els dissabtes i fins a les 20h els diumenges. La Llei també permet una adaptació als horaris comercials segons les èpoques de major afluència turística, a més de tots els dissabtes, la llei permet fins a 57 dies a l'any perquè tots els comerços puguin obrir fins a les 9h del vespre. Per tant, gairebé un de cada tres dies a l'any es permet obrir tots els comerços fins a les 9h de la nit.

El més important però, és que l'actual llei estableix que mitjançant un conveni col·lectiu sectorial els horaris comercials poden ser lliures per a qualsevol tipus de comerç. El projecte de llei que proposa l'actual Govern pretén ser la solució als moments difícils que està patint el sector del comerç a Andorra. Però és una autèntica cortina de fum que amaga la manca d'idees i de model de comerç del govern de DA.

No podem acceptar que la modificació de la llei que preveu el govern de DA no prevegi les conseqüències socials de la seva aplicació. La modificació no respecta l'article 13.2 de la nostra Constitució que diu: "Els poders públics promouran una política de protecció de la família, element bàsic de la nostra societat". No es pot posar en perill l'equilibri de les famílies que treballen al comerç. Es pretén fer entrar en vigor els nous horaris comercials i no tenir en compte qüestions socials com l'ampliació dels horaris de guarderies, el transport públic o la desatenció obligada dels infants per part dels pares que treballen al sector del comerç que poden arribar fins a les 11h de la nit a casa. El Govern no ha fet un estudi de les conseqüències socials que tindrà aquesta liberalització per amagar les evidents i greus pèrdues socials que comportarà.

La proposta de modificació de llei que presenta el Govern té mancances greus. A tall d'exemple, la memòria justificativa que l'acompanya. El govern Democrata és incapaç de valorar l'impacte econòmic que tindrà aquesta mesura en el sector del comerç, perquè no ha fet cap diagnòstic de les seves veritables mancances. A la memòria podem llegir: "El Govern considera que la flexibilització dels horaris comercials permetrà generar activitat i incidirà positivament en les rendes dels treballadors i en l'ocupació laboral". Evidentment, aquesta frase no equival a un estudi econòmic de l'impacte de la modificació a l'economia del país. L'informe

econòmic no conté ni una sola dada, ni una sola xifra. Ni una sola xifra que demostrï que l'aplicació d'aquesta modificació comportarà beneficis al comerç d'Andorra. Evidentment, si no hi ha estudi econòmic, només podem fer que somniem per tenir un anàlisi dels canvis socials que comportarà l'aprovació d'aquesta modificació. Lamentem que el Govern no hagi sabut o volgut fer una previsió de l'impacte econòmic que tindrà aquesta modificació si s'aprova. Lamentem que aquesta modificació no estigui basada en un estudi de mercat seriós complementat amb estudis dels hàbits dels consumidors, interns i externs.

A banda dels aspectes purament tècnics, la proposta de modificació de la Llei d'horaris comercials proposa diferents condicions d'obertura i tancament segons el tipus de comerç. Els comerços que no tinguin l'oportunitat legislativa per poder fer un conveni col·lectiu d'empresa -que són la gran majoria- només podran esperar un conveni col·lectiu sectorial per gaudir de les mateixes condicions. També, els comerços que pel número reduït d'empleats contractats no puguin cobrir els amplis horaris que proposa la llei mitjançant torns, es trobaran amb una desigualtat important d'oportunitats. Aquestes diferències -substancials al nostre entendre- marquen un greuge molt important entre els grans comerços i cadenes comercials i els petits i mitjans comerços.

S'ha acabat la igualtat d'oportunitats i de condicions per tots els tipus de comerç. Podem veure en països veïns les dificultats que passen els petits comerços quan han de competir amb les grans superfícies. A més, és alarmant veure com aquesta modificació de la llei promou els convenis col·lectius d'empresa dificultant així el desenvolupament de sindicats i patronals del sector del comerç. Ja fa dies que alguns establiments comercials estan promovent eleccions a delegats de personal... Potser tenien informació privilegiada?

Un altre aspecte preocupant per la manca de concreció establert en la llei, és la possibilitat que tindrà el Govern de fixar un màxim de 10 dies a l'any en els quals els comerços no tindran limitació de tancament. Ens preocupen els criteris que aplicarà el Govern per determinar aquests dies. Pensem que el redactat que proposa el Govern és tant genèric que pot generar favoritismes a favor d'uns quants en detriment de la majoria. També ens preocupa si la determinació d'aquests dies vindrà donada per interessos nacionals, parroquials o sectorials. La incertesa que planeja sobre aquesta novetat hauria de quedar resolta en base a un bon redactat. El Govern diu que vol la liberalització per una banda, però per altra, es deixa la porta oberta a la

possibilitat de mercadejar cada any la determinació dels dies que els comerços podran tancar més tard de les 10h del vespre.

Per altra banda, considerem indecent que el dia de la nostra festa nacional, el dia de la Constitució, 14 de març, estigui pendent de celebració i de tancament dels comerços si s'escau en cap de setmana o en període de previsible afluència turística. No cal ser gaire visionari per deduir que per una raó o una altra, possiblement mai es podrà celebrar. Ni tan sols es contempla que el 14 de març computi com un dia festiu especial i per tant es retribueixi els treballadors com a tal. En canvi, la festivitat de Meritxell, propera al pont de l'11 de setembre on tradicionalment els catalans aprofiten per visitar Andorra, és intocable. El criteri comercial val per un dia però canvia curiosament per l'altre. Estem d'acord que es celebri el dia de Meritxell i que els comerços romanguin tancats, el que ens molesta i ens preocupa és que no es tingui el respecte que es mereix el dia que el poble andorrà va votar la nostra Constitució. Si es menysté i degrada la importància democràtica de la celebració de l'aprovació de la Constitució, com es pretén que els ciutadans reconeixin i respectin el nostre estat de dret?

Finalment, per acabar l'anàlisi del text proposat, la disposició addicional primera la que s'insta als empresaris a prendre mesures de conciliació de la vida laboral i familiar és un brindis al sol, una declaració retòrica i gratuïta si no s'estableixen les mesures de control i sancions per incompliment, sinó, qui es pensen que respectarà aquesta obligació? Suposo que la retòrica els permet tenir la consciència tranquil·la.

Els socialdemòcrates hem treballat i treballarem per la dinamització del comerç. Bona prova d'això són les 16 reunions de la Taula de Comerç i Turisme que es van convocar durant els 20 mesos del mandat del govern Socialdemòcrata. Reconeixem el sector del comerç com un dels puntals de la nostra economia. Estem a favor del comerç d'Andorra, estem convençuts que al sector comercial no s'han de fer pegats, sinó dissenyar les accions en base al model de comerç que millor s'adapti a Andorra. Volem un model de comerç basat en la qualitat i en les garanties als consumidors. Volem un model de comerç just i equitatiu per a tots els professionals que es dediquen a aquest sector.

Sense favoritismes. Volem un comerç harmònic amb la societat i que faci possible la conciliació de la vida laboral i familiar. Estem convençuts que la solució als problemes dels nostres comerciants no és l'ampliació dels horaris comercials. Creiem fermament en el desenvolupament d'una llei del comerç, en la configuració d'un pla de dinamització i

de reactivació seguint les premisses d'un model que millori la competitivitat. La modernització del comerç necessita el suport financer de la banca, que avui no es dona i la professionalització del sector. També cal la promoció de l'associacionisme i l'impuls del sindicat de treballadors del comerç, sense els quals malament es faran convenis col·lectius sectorials.

Creiem que cal seguir lluitant contra l'intrusisme, acció en la qual el govern socialdemòcrata ha estat pioner. També cal continuar i potenciar els treballs que van iniciar el nostre govern en la promoció d'Andorra com a destí turístic per captar visitants durant tot l'any.

Deixi'm que els digui que aquesta primera iniciativa legislativa del govern del Sr. Martí ens produeix una gran decepció. Han aplicat la simple equació: "obrir més hores = fer més caixa". Equació errònia que no té en compte la següent: "obrir més hores = augment de costos = pèrdua de competitivitat".

El món està canviant. Els anys 70 i 80 ja no tornaran. No vulguin aplicar el model de comerç d'aquells anys. Impulsin mesures per fer que Andorra sigui una plaça comercial moderna del Segle XXI, i sobretot, treballin per omplir els carrers de visitants, treballin per omplir els carrers de visitants. Si a Andorra el comerç ha de ser un referent per l'economia del país no ens podem permetre de mostrar als nostres visitants avingudes i carrers amb tot un reguitzell de botigues obertes entre botigues tancades. Una molt pobre imatge turística donarem. En resum, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no comparteix les propostes de Demòcrates per Andorra en aquesta modificació de la Llei d'horaris comercials. No compartim ni la proposta ni les conseqüències socials a les quals estem abocats amb aquest text.

Ja acabo. Aquesta és una modificació de llei insolidària que menysté la conciliació de la vida laboral i familiar i suposa una seriosa patacada pels petits i mitjans comerços. El Sr. Antoni Martí deia en el seu discurs d'investidura fa dos mesos: "governarem pels 70.000 habitants d'Andorra". És preocupant que a la primera oportunitat ja faci el contrari. Avui el seu discurs de bones intencions ja s'ha difuminat. Des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata li demanem que recuperi la coherència i mantingui la seva paraula, retirant aquest Projecte de llei, i sobretot, governi per a tots. No dubti que si així ho fa, trobarà el nostre suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Intervencions dels grups parlamentaris?

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació si s'escau d'aquesta Cambra de l'esmena a la totalitat amb retorn del Projecte de Llei al Govern presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de llei de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç.

El Grup Parlamentari Demòcrata votarà en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, perquè creu que el Projecte de Llei del Govern de modificació d'horaris comercials publicat al Butlletí del Consell General número 23/2011 dóna les solucions escaients al que es vol aconseguir amb la modificació de la Llei d'horaris comercials.

De fet, el nostre programa electoral deixa molt clara aquesta qüestió quan parla d'aconseguir un sector comercial potent i diu que el sector comercial va íntimament lligat al turisme, el complementa tant com l'impulsa, també diu que continua sent un dels motors essencials de la nostra economia, i que resulta necessari fer-lo competitiu i alhora especifica que flexibilitzarem els horaris comercials. Aquestes són algunes de les nostres mesures immediates de suport al sector.

A més, el nostre pla d'accions diu ben clar que flexibilitzarem els horaris comercials per adaptar-los als períodes de màxima aflluència.

Aquesta és la finalitat principal que vol obtenir el Govern amb la presentació de la modificació de la Llei dels horaris comercials, i a més ho fa des del diàleg amb els diferents agents econòmics i socials.

Estem convençuts que aquesta mesura permetrà generar activitat i esperem que incideixi positivament en les rendes dels treballadors i en l'ocupació laboral.

En aquest sentit, el nostre parer és totalment contrari al dels socialdemòcrates; i ho acabem d'escoltar, i dic això també, per l'allau d'articles i notícies que durant aquestes darreres setmanes s'han publicat en els diferents mitjans de comunicació sobre aquesta qüestió, a més el Projecte de Llei ha afegit una disposició addicional en la que s'insta als titulars dels establiments comercials a aplicar mesures destinades a la conciliació de la vida familiar i laboral dels seus empleats, aspecte que segons el

nostre Grup Parlamentari, té especial importància, i molta importància.

Andorra sempre ha estat una terra d'acollida on la gent ha vingut a treballar. En els darrers anys en canvi s'està produint un èxode de bona part d'aquella gent que havia vingut al nostre país a la recerca de millors condicions de vida, perquè Andorra els oferia una feina i un *modus vivendi* de més qualitat de vida. Les circumstàncies han canviat, han canviat molt, i ara molta gent ha tingut que deixar el nostre país, perquè senzillament no hi ha feina i altres malviuen en un territori que fa un temps era capaç fins i tot de no tenir atur, una paraula que per a nosaltres no existia en el nostre vocabulari.

No podem seguir així, no podem permetre'ns que hi hagi gent que vagi perdent el seu lloc de treball, sinó que hem de fer del nostre país la terra d'oportunitats que sempre havia estat, això sí sempre tenint en compte que el nostre creixement ha de ser sostenible i que molts dels nostres fills han de poder fer del seu país el seu lloc de residència en el futur.

Ja sabem que la flexibilització dels horaris comercials només és un gra de sorra, que sumat a d'altres mesures que en aquest moment està treballant el Govern, ajudarà a sortir a Andorra de la crisi, però no oblidin senyores i senyors consellers que el dia a dia és molt important per a que un país vagi endavant i no endarrere com, de vegades, estaven anant aquests dos darrers anys, i no cal buscar gaires exemples, sinó tant sols fixar-nos en el que van provocar els socialdemòcrates amb el tancament dels diumenges.

Per això no vull perdre l'oportunitat de felicitar al Govern per la celeritat amb que ha presentat aquesta modificació de llei i que no busca un altre objectiu que aconseguir que Andorra tingui un sector comercial potent. És aquesta una petita mesura que no deixa de ser una gran mesura per un país on el sector comercial i turístic són els pilars de la nostra economia.

A més, el Govern i els consellers del Grup Parlamentari Demòcrata estem complint amb el nostre programa electoral, perquè com diu el nostre programa tenim un compromís amb Andorra, per això ens vam presentar i per això el poble andorrà ens va elegir el 3 d'abril del 2011.

Fins aquí sembla que estigui reproduint íntegrament el nostre programa electoral, el programa dels Demòcrates per Andorra i realment és així, perquè creiem en el nostre projecte polític i la nostra obligació és defensar-lo i defensar-lo amb accions com la de no donar recolzament a l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

La veritat és que aquesta qüestió, la dels horaris comercials, ha estat una de les més polèmiques de la darrera legislatura i ho explicaré, perquè a vegades val la pena fer una mica de memòria i no tanta demagògia com la que estan fent els socialdemòcrates amb la flexibilització dels horaris comercials.

Per fer una mica de memòria només vull recordar que en la darrera legislatura es van presentar 6 preguntes amb resposta oral al Govern, 1 pregunta escrita al Govern sobre el tancament dels diumenges a la tarda, i una moció encomanant al Govern que reconsiderés el Decret del 18 de novembre del 2009 d'horaris comercials per l'any 2010, tot tenint en compte les demandes i els neguits expressats en relació al referit decret per tots els sectors implicats i de manera especial l'obligació de tancar els diumenges. Senyores i senyors consellers estem parlant del període que va del 24 de novembre del 2009 al 28 de setembre del 2010, tant sols deu mesos de calendari i només 6 mesos d'activitat parlamentària.

És en aquest context que neix la iniciativa parlamentària de realitzar una Llei que regulés els horaris comercials, per això en data 18 de juny del 2010 va ser admesa a tràmit la Proposició de Llei d'horaris comercials. Cal recordar que la presentació d'aquella Proposició de Llei va estar bàsicament motivada arran de la polèmica que van provocar els decrets que el Govern va emetre i en els quals s'obligava els comerços a tancar deu diumenges per la tarda en un primer temps, i vuit a posteriori en la rectificació del referit decret.

Però arribats a aquest punt em desmarcaré del que va votar en aquell moment la majoria del Consell General, ja que aquesta llei va néixer amb una voluntat limitativa en masses aspectes; cal advertir que, segons el nostre criteri, els horaris d'obertura i tancament haurien d'estar regulats mitjançant una Llei del comerç.

Per això entenem que hi hauria d'haver una Llei de comerç que regulés els horaris comercials; de fet, la mateixa llei diu en l'exposició de motius que a manca d'una llei específica que reguli de forma completa l'activitat comercial en la referida Llei es regulen els horaris d'obertura comercial i la necessària compaginació entre aquests horaris i l'exercici de l'activitat laboral en el sector.

És per això, entre altres raons que el nostre Grup Parlamentari no ha presentat esmenes a l'articulat de la llei, perquè entenem que aquesta és la manera més ràpida per poder flexibilitzar els horaris. El que s'ha de fer, però, és una Llei del comerç en col·laboració amb la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis

d'Andorra (CCIS); això és també el que diu el nostre programa electoral.

Així, aprofitem aquesta sessió del Consell General per demanar al Govern que presenti un projecte de Llei del Comerç i que treballi conjuntament amb els sectors implicats, per tal de que l'esmentat projecte sigui una realitat el més aviat possible, ja que el que tenim clar és que tenir aquesta llei és una necessitat per poder reforçar - com he dit anteriorment - un dels pilars fonamentals de la nostra economia: el comerç.

Tal com deia el cap de Govern en la sessió del Consell General del passat 10 de maig quan va tenir lloc l'"Elecció del cap de Govern" i cito textualment: "El sector comercial i turístic, que és el principal motor de l'economia andorrana, lluita i lluita molt, per mantenir una demanda en constant disminució. Un dels principals factors que explica la profunda crisi econòmica que estem patint és, sens dubte, la pèrdua d'atractiu turístic del nostre país. En nou anys hem perdut la meitat dels turistes que pernocten a Andorra..."

...el nostre objectiu número u, és consolidar, ho hem dit durant la campanya, els sectors tradicionals de l'economia andorrana...

... totes les propostes immediates del Govern tindran com a primer objectiu reactivar l'economia, aturar la pèrdua de llocs de treball i incrementar la productivitat.

Totes les mesures concretes, les reformes estructurals i les reformes legislatives es faran apostant per la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia andorrana, amb el consens dels agents econòmics i també dels agents socials.

... Per guanyar aquest temps, dedicarem els primers mesos de govern a aplicar mesures d'urgència de manera immediata en els sectors tradicionals de la nostra economia...

I també va dir el cap de Govern:

... Així doncs en els propers mesos aplicarem un nou tarannà de consens real amb vista a flexibilitzar els horaris comercials per adaptar-los a la demanda en els períodes de més afluència turística, i ho farem, que no hi hagi cap dubte, preservant els drets dels treballadors.

... som conscients, també ho va dir el cap de Govern, que el sector turístic espera molt de nosaltres. Deixeu-me dir que el sector també ha de ser conscient que necessitem la seva col·laboració i la seva provada experiència. Ens en sortirem entre tots, i no dispersant esforços.

Són moltes les frases que va utilitzar el cap de Govern en el seu discurs d'investidura i que vam recolzar els consellers demòcrates i que continuem

recolzant. Aquesta és una altra raó per la qual no donarem suport a l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

A més, la modificació d'aquest Projecte de Llei preveu la introducció dels convenis col·lectius d'empresa com a instrument vàlid perquè empresaris i treballadors puguin establir de comú acord els horaris d'obertura i de tancament dels comerços.

Convé també esmentar que es modifica el sistema de les franges horàries màximes prefixades en funció del dia de la setmana que preveu la Llei del 92/2010, i es substitueix per un sistema de franja horària màxima única, amb un nombre màxim d'hores d'obertura per setmana. Això permetrà que l'empresari del comerç sigui més flexible i reactiu a l'hora d'adaptar els horaris d'obertura del comerç a les demandes dels clients.

També cal dir que les modificacions proposades atorguen la potestat al Govern de determinar un nombre de dies a l'any en els quals l'horari d'obertura dels comerços superi el límit màxim de la franja horària per tal d'organitzar accions de promoció turística i comercial.

A més, es modifiquen els dies de tancament obligat; això suposa suprimir l'obligatorietat de tancament de l'1 de maig tot i considerar-lo com a dia festiu, degut a la demanda turística motivada per l'efecte diferencial dels països veïns, i introduir la possibilitat de suspendre el tancament obligatori del 14 de març, quan s'escaigui en cap de setmana, en dia festiu o en un període de previsible afluència turística.

També preveu el Projecte de Llei un mecanisme de control dels horaris d'obertura i de tancament mitjançant la publicitat per part de tots els establiments comercials.

I s'introdueixen també, dues disposicions addicionals; la primera insta als titulars dels establiments comercials a aplicar mesures destinades a la conciliació de la vida familiar i laboral dels seus empleats i la segona disposició addicional insta al Govern a presentar un text refós de la Llei 92/2010.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata considera que el Projecte de Llei del Govern és adequat per adoptar les mesures que el país necessita en quan als horaris comercials, de forma que el nostre vot a l'esmena a la totalitat serà negatiu.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part de Govern?

Té la paraula el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

El 16 de desembre de 2010, s'aprova a Casa de la Vall, la Llei 92/2010 d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç (si em permeteu, per fer més lleugera la lectura l'anomenaré la llei d'horaris comercials). Aquesta Llei culminava un procés controvertit i no exempt de polèmica, per l'obligació regulada per Decret del Govern precedent, de tancar inicialment 10 (i posteriorment 8) diumenges a la tarda prefixats. L'oposició a aquella mesura de la gran majoria dels sectors econòmics, dels treballadors i de la població civil, així com l'impacte negatiu sobre els nostres visitants, comportà la modificació de la norma, i la substitució de la mateixa per la Llei d'horaris comercials. I l'obligació de tancar les 10 o 8 tardes de diumenge es convertí en el reconeixement del dret al descans setmanal dels treballadors durant un mínim de 10 diumenges durant l'any (la qual cosa considerem positiva i volem mantenir).

M'he permès fer aquest un repàs del context que va donar lloc a la Llei d'horaris comercials abans d'entrar a defensar el Projecte de llei de modificació de la mateixa, davant l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per situar el debat d'avui, tenint en compte els principals elements que van gestar la Llei, i que demostra que l'obstinació política mai pot anar en contra dels interessos de la societat en general.

I d'entrada, el Govern... el Govern d'Andorra Sr. Rios, no el govern de DA, potser això és una reminiscència o un record del passat Govern del PS, però aquest és el Govern d'Andorra i no el Govern de DA. El Govern com deia, comparteix i també fa seves les manifestacions del Grup Parlamentari Demòcrata a través de la Consellera Sra. Olga Adellach, sobre la inoportunitat jurídica com a tal, d'una Llei d'horaris comercials. I aquesta opinió, encara que pugui semblar contradictòria amb el text proposat a tràmit parlamentari, es basa en el fet que considerem que la norma que reguli els horaris comercials ha de ser una futura (i anticipo una propera) llei del comerç.

Per què considerem necessària i prioritària doncs, la modificació de la Llei del comerç? d'horaris comercials, perdó.

La decisió de proposar una modificació de la Llei d'horaris comercials sense esperar una llei del comerç es basa únicament en la situació conjuntural adversa de l'economia andorrana i dels seus treballadors, i en

la necessitat de proposar mesures urgents de reactivació econòmica per fomentar la generació d'activitat en benefici dels treballadors i de les empreses del Principat.

No repetiré una diagnosi de l'estat actual de l'economia andorrana, ben coneguda per tots els aquí presents. Però permeteu-me esmentar únicament dues xifres: la pèrdua de més de 3 milions de visitants (més d'una quarta part) en els darrers 6 anys, i la pèrdua de més de 4.000 assalariats (prop d'un 10%) en els darrers quatre anys. I la situació actual encara no evidencia signes positius d'un canvi de tendència, amb el risc de noves caigudes, en certs sectors, de la massa de treballadors i d'empreses. I el que estic segur que compartirem tots els aquí presents, és que la crisi internacional no ha estat la única causant de la situació actual, sinó que Andorra arrossega ja des de fa temps, problemes estructurals del seu model econòmic que mereix revisions i adaptacions urgents. Senyors consellers, moltes coses no van bé i alguna cosa (per no dir moltes) haurem fet tots malament.

Per això, el nostre programa de Govern parteix d'una diagnosi realista de l'estat actual de l'economia, que serveix per establir les mesures a emprendre. En aquest sentit, i com també s'ha comentat en diverses ocasions, les accions es diferencien a curt termini i a més llarg termini. Entre les mesures a curt termini, tot l'esforç s'ha de centrar en aquelles polítiques que ajudin la reactivació econòmica i que possibilitin un creixement de l'activitat per permetre, en una primera fase, aturar la destrucció de llocs de treball, i en una segona fase, la creació d'ocupació. És en el primer ordre de mesures, les de curt termini, que s'emmarca aquesta modificació de la Llei d'horaris comercials.

I per saber quines mesures emprendre, el primer que ens cal preguntar és si l'economia andorrana en el seu conjunt, és a dir els agents econòmics (l'Estat, els treballadors i les empreses), responen a la demanda i a les necessitats dels nostres visitants, si som un país atractiu, si oferim els productes i serveis esperats o, en definitiva, si som competitius respecte l'exterior. I si la solució, com creiem, és la d'estar al costat de la demanda, la primera cosa que hem de fer és saber que busquen els nostres visitants i que ofereixen als països del nostre entorn.

I en aquest sentit, la tendència és clara: La flexibilització dels horaris comercials ha esdevingut una mesura habitual en els països veïns i en l'entorn europeu. Inclús, en zones o localitats declarades turístiques la llibertat total d'horaris és una pràctica cada vegada més generalitzada per aprofitar al màxim la demanda dels visitants. A tall proper d'exemple, els comerços en localitats com Sitges o

Platja d'Aro, en temporada alta, estan oberts fins les 12 de la nit o inclús més tard. Curiosament, països nòrdics com Suècia o Noruega, tenen com a règim general la llibertat total d'horaris, i dic curiosament perquè són ben coneguts els forts desenvolupaments socials d'aquests països, la qual cosa demostra que els progressos socials d'un país, ben poc tenen a veure amb la regulació d'horaris comercials, sinó amb altres legislacions com la regulació del règim laboral i associatiu dels treballadors.

És en aquests principis que s'inspira el Projecte de Llei, permetent una major flexibilització dels horaris d'obertura dels comerços per tal d'adaptar-los als períodes de màxima afluència turística i comercial. Així, per resumir a grans trets el Projecte de Llei, es possibilita (i no s'obliga) l'obertura dels comerços entre les 7 del matí i les 10 del vespre, amb un màxim de 84 hores d'obertura per setmana pel comerç en general. Respecte a la regulació actual, l'horari d'obertura s'apuja de les 6 a les 7 del matí, i l'horari de tancament s'incrementa, de les 8 o les 9 del vespre (segons els dies), fins les 22 hores, de forma permanent però, insisteixo, s'introdueix una màxim de 84 hores setmanals d'obertura.

Així mateix, el Projecte de Llei també atorga al Govern la potestat de determinar fins a un màxim de 10 dies l'any, amb horaris lliures, a discreció dels comerços. L'objectiu és en aquest cas coordinar polítiques o campanyes de promoció turística i comercial, juntament amb el comerç.

Cal mencionar també la modificació dels dies d'obligat tancament. Un dels èxits del nostre país ha estat des de sempre saber treure profit dels elements diferenciadors d'Andorra amb els països veïns. És així que es proposa considerar com a dia festiu no d'obligat tancament l'1 de maig, atenent a la demanda turística per l'efecte diferencial dels països veïns, és a dir, per aprofitar al màxim l'efecte dinamitzador comercial de poder tenir els comerços oberts a Andorra quan als països veïns nostres, la majoria d'ells estan tancats. I pel que fa al dia de la Constitució, es proposa el mateix tractament o model que l'1 de maig, quan escaigui en cap de setmana, festiu o període d'afluència turística. Altrament, el dia de la Constitució continuarà sent d'obligat tancament. Bé, aquí voldria ja d'entrada replicar les paraules del Sr. Rios: Meritxell és molt difícil que s'escaigui en pont de l'11 de setembre i no ho serà mai, perquè l'únic moment que pot ser pont, és quan s'escau en dissabte. Per tant cap de setmana que l'11 de setembre serà el dimarts o dimecres següent, mai altrament podria ser considerat un dia laborable entre setmana amb pont l'11 de setembre. I la diferència entre Constitució i Meritxell, d'entrada us aportaré una xifra, una dada econòmica, el

nombre de pernoctacions: les pernoctacions el mes de setembre són exactament la meitat que les del mes de març, la meitat, i per tant, és important que avui en dia poder tenir en compte qualsevol, qualsevol increment d'activitat per aturar la davallada de llocs de treball.

Però tampoc no volem eludir la possibilitat de que l'ampliació de l'horari d'obertura comercial, en certes èpoques i circumstàncies pugui condicionar a alguns treballadors del sector del comerç. I en aquest sentit, són especialment vulnerables les famílies monoparentals i les famílies en què ambdós cònjuges treballen en el comerç, i que poden disposar de menys capacitat d'adaptació o d'organització a un increment dels horaris. Per això, per una banda, volem deixar palesa la voluntat del Govern de fer respectar escrupolosament i amb rigor el Codi de relacions laborals, aplicant, com no pot ser d'una altra manera, les sancions que es prevegin davant de situacions abusives o irregulars. Però per altra banda, som conscients de que el més important és prevenir i actuar anticipadament per evitar justament possibles situacions d'abusos. És en aquest precepte que s'inspira la Disposició addicional primera de la llei, instant a que els comerços impulsin mesures pel foment de la conciliació de la vida familiar i laboral dels seus treballadors. I el Departament de Treball vetllarà rigorosament per comprovar el correcte funcionament i l'efectivitat de les mesures implementades.

També és evident que aquesta mesura per si sola, no serà suficient per superar la crisi econòmica que requereix de reformes conjunturals i estructurals importants, no és la solució -com molt bé ha dit, Sr. Rios- però a curt termini, aquesta reforma permetrà posicionar l'oferta andorrana en una clau més propera a la demanda dels nostres visitants i a l'oferta de localitats turístiques veïnes, essent un atractiu i una mesura a favor de la reactivació econòmica.

Durant la vostra intervenció Sr. Rios, ens heu recordat novament la inquietant costum (seria agosarat de dir mal hàbit) del vostre partit de voler mostrar una divisió inexistente entre dues andorres: la dels empresaris contra els treballadors o la dels grans comerciants (o grans superfícies) contra els petits comerços. Això no va així. La solució als problemes actuals no passa per enfrontar grans i petits o empresaris i treballadors. La situació és prou greu com per entendre que tots i repeteixo "tots", estem al mateix vaixell, i només amb el treball i l'esforç de tots, podrem revertir la situació actual. No és perquè els comerços puguin obrir 1 hora o 2 hores més que els treballadors i les seves famílies seran víctimes maltractades de la situació. Sinó potser al contrari,

segurament molts d'aquests treballadors agrairan un increment del seu salari per la major dedicació, o alguns altres podran evitar la pèrdua del seu lloc de treball. I referent als petits comerços, el Projecte de llei possibilita l'obertura dels comerços de barri més enllà de les 84 hores setmanals, respectant això sí, els límits màxims i mínims d'obertura. Aquest fet no s'admet pels altres comerços i comporta un element discriminatori positiu envers el petit comerç.

També és cert, com heu anunciat, que no hi ha un estudi econòmic que acompanyi aquest Projecte de llei i que quantifiqui l'impacte de la mesura. Us dono totalment la raó. Però el que no farà aquest Govern, Sr. Rios, és anticipar el resultat d'una mesura possibilista que dependrà en gran mesura de l'afluència de visitants, i de la capacitat dels comerços, dels treballadors i dels comerciants de respondre a aquesta demanda. Nosaltres no dubtem que aquesta mesura, serà una major obertura i el que possibilita, aquesta mesura, serà generadora d'activitat i contribuirà al creixement de la nostra economia. Però no serem agosarats ni temeraris en les previsions de resultat, i si ens equivoquem rectificarem a temps la mesura.

En canvi, el que sí que es podia considerar temerari era obligar el tancament dels comerços sense la preceptiva avaluació econòmica i social de la mesura, i més greu, amb enquestes que mostraven una clara divisió tant dels empresaris i dels treballadors, com de la població en general, i de les quals el Govern anterior no va fer cas.

Aquí voldria reprendre l'equació que feieu adés, dient: És cert, potser, dèieu tancar menys hores vol dir més feina, estar menys a casa, conciliar vida familiar laboral... jo faig l'equació al revés: tancar més hores, vol dir menys caixa, és cert, menys caixa, però també menys sous, menys treball, que vol dir més atur i potser sí més conciliació familiar i laboral, però no a Andorra, potser a Portugal, Espanya o a França, com el que passa ara. Aquesta és la diferència de tarannà Sr. Rios. En moments tant difícils com els actuals, nosaltres volem incentivar la creació d'ocupació, d'activitat i de treball, i per això possibilitem l'obertura, mentre que per l'anterior Govern, la política social passava per obligar a tancar els comerços, i sancionar els qui no ho feien. Repeteixo, nosaltres possibilitarem l'obertura i vosaltres obligàveu al tancament. Vosaltres considereu els empresaris explotadors i als treballadors víctimes, mentre que nosaltres entenem que no hi pot haver empresaris sense treballadors, i treballadors sense empresaris i que existeixen més interessos comuns entre els dos que desavinences. En definitiva, dues maneres d'entendre la política econòmica i social lleugerament diferents.

Potser sí que haureu fet 16 taules de turisme i de comerç però el resultat en qualsevol cas no s'ha vist, en dos anys s'ha perdut dos milions de visitants.

Aquest Govern creu en la responsabilitat de les empreses i dels treballadors; ningú millor que ells saben el moment més oportú per obrir i tancar els seus comerços, i el que està molt clar és que per molt que la Llei possibiliti l'obertura fins les 22 hores, cap comerç obrirà si no hi ha la demanda dels clients. I no creiem en la tutela per principi de l'Estat, sinó que l'Estat, al nostre entendre, ha d'intervenir en aquelles situacions de fragilitat o de desequilibri, per garantir les millors condicions per compatibilitzar treball i activitat econòmica, treball i família i establir clarament els límits del marc regulador general.

En definitiva, és per tot l'exposat anteriorment que considerem necessària i urgent la modificació de certes disposicions de la Llei d'horaris comercials, i a l'espera de la integració de les disposicions d'aquesta Llei en una proposta llei sobre el comerç.

Per últim, voldria també agrair les aportacions en un període de temps molt curt, del sector comercial, a través de totes les seves associacions, així com dels representants dels treballadors, en les diverses reunions mantingudes. Moltes d'aquestes aportacions s'han tingut en consideració i han permès millorar el redactat inicial del Projecte de llei. I un especial agraïment a Sindicatura per l'acceptació a tràmit parlamentari d'urgència del Projecte de llei i al Grup Parlamentari Demòcrata, pel suport rebut amb la no acceptació de l'esmena a la totalitat presentada per Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. Síndic

El Sr. síndic general:

Passaríem ara a un segon torn d'intervencions.

Pel part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Rios.

El Sr. David Rios Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria començar per un punt sobre el qual les dos intervencions precedents no han pogut evitar referir-s'hi, que és doncs, com sempre, posar el retrovisor mirant enrera i veure que és el que havia fet... el que es suposa havia fet malament el Govern anterior.

A veure, pensem que... nosaltres no estem d'acord en que vulguin fer creure a la ciutadania que vostès són els bons i nosaltres som els dolents. Tampoc ho pretenem nosaltres, que nosaltres vulguem ser els

bons i vostès els dolents, simplement hi ha maneres diferents de veure quines són les millors accions que es mereix Andorra.

Nosaltres pensem que Andorra ha de tenir una societats justa solidària i amb igualtat d'oportunitats per tothom, ja sigui treballadors i empresaris sense distinció. És a dir, no els empresaris són explotadors i els treballadors són ganduls ni... no sé com ho ha fet anar el Sr. ministre, nosaltres precisament amb el nostre exposat el que estem defensant són tant uns com els altres. Pensem que aquestes propostes desreguladores, són caduques de fer, de fet, s'està plantejant un debat molt important a tot el que és el món, perquè precisament la desregulació ens ha portat a la situació que estem vivint avui en dia, per tant és important pensar que avui en dia totes les intervencions que es fan, tots els avenços que es fan, es fan amb la idea de la productivitat en el sentit que la productivitat no és més hores, més feina, sinó que la productivitat intervenen moltes més coses, i una d'elles és la conciliació de la vida laboral i familiar.

Una prova que jugar a bons i dolents no és el camí, és que el govern Socialdemòcrata, per exemple, va presentar al Consell General el dia 3 de juny del 2010 un Projecte de crèdit extraordinari de més d'un milió d'euros, precisament per un pla de millora i de reactivació del comerç. Aquest pla -ambició- incloïa la promoció però sobretot plans de formació i introducció a les noves tecnologies o plans d'especialització pel comerç, que és possiblement una de les accions que vostès també emprendran, però nosaltres no vam tenir tanta sort de poder-les emprendre. Els Consellers de CR, alguns dels quals avui estan asseguts aquí en l'hemicicle hi van votar en contra, per tant, no juguem al joc de bons i dolents perquè podríem estar hores i hores.

El Sr. ministre ha mencionat que en tota Europa i en molts països hi ha tendència a liberalitzar horaris. Això és important de remarcar, que les lleis nacionals que tracten el tema dels horaris comercials en tot l'àmbit nacional no són precisament grans liberalitzacions d'horaris. Les legislacions nacionals, precisament, equivalents a la que es preveu modificar, tenen com a objectiu dinamitzar i promoure el sector del comerç però a la vegada tenen tres fonaments bàsics que es respecten rigorosament: una legislació laboral robusta, que disposen els propis països, la conciliació a la vida laboral i familiar i la protecció dels petits comerços davant les grans superfícies. Aprofito per comentar que el sentit de la intervenció no és valorar els petits comerços per sobre les grans superfícies que també sabem que ho han passat malament, simplement volem que els dos models de comerç competeixin amb igualtat d'oportunitats.

Evidentment aquí a Andorra, a la legislació laboral i sindical li queda molt recorregut, per dir-ho d'una manera políticament correcta. És evident que avui en dia les treballadores i treballadors d'Andorra no gaudeixen d'una seguretat laboral suficient com per denunciar abusos a situacions d'injustícia. Per tant, un dels pilars que tenen un dels països dels quals ens emmirallem quan ens convé nosaltres el tenim mig esquerdat. En quan a conciliació de la vida laboral i familiar de les persones que treballen al comerç, per exemple, la majoria dels països consideren el diumenge com a dia festiu setmanal destinat al descans. En quant, també a la protecció dels petits i mitjans comerços davant les superfícies i cadenes de distribució, s'intenten aplicar mesures correctores per compensar al màxim el manteniment de les dues formes i que puguin conviure una sense trepitjar l'altra.

En resum, la proposta de Govern -a diferència de tots els països coneguts- vol edificar una mansió únicament sobre un pilar que està esquerdat.

Amb el tema dels petits comerços que segurament seran els que patiran més la proposta de modificació, això voldrà dir que hauran de fer mans i mànigues per mantenir-se oberts respectant la legislació laboral i fet que no comportarà que el que no es pugui adaptar hagi de tancar. Gairebé el 25% de la massa salarial d'Andorra treballa al comerç. La immensa majoria, concretament, al petit i mitjà comerç. Hi ha estudis que indiquen que la liberalització d'horaris comercials provoca el tancament de petits comerços i per tant, una vasculació dels treballadors del petit al gran. És evident que avui en dia les grans superfícies a Andorra difícilment podran assumir aquest flux de treballadors provinents dels petits comerços. Per tant, la seva mesura pot provocar un doble cop: el tancament de petits comerços i l'augment de persones adscrites al Servei d'Ocupació.

Sobre l'impacte econòmic que té la mesura, és evident que un govern tan ben preparat i no ho dic en to irònic sinó que ho crec, hauria de ser capaç de presentar unes projeccions econòmiques que ens poguessin convèncer a tots de les bondats de les mesures que presenten. El Govern no ho ha volgut o no ha pogut fer-ho. L'impacte sobre l'economia i sobre la societat és prou important com per prendre's aquesta qüestió molt seriosament. Com ja ha comentat un 25% de la població activa d'Andorra en depèn.

Per demostrar que més hores no vol dir més caixa, us puc posar un exemple molt senzill. Durant els anys 2000, on es va anar ampliant progressivament els horaris comercials, les importacions van baixar, en canvi el 2010 es van reduir els dies de tancament a

les 9h del vespre, i per primer cop en 4 anys les importacions van pujar, per tant, no es pot partir del fet que hagi una correlació positiva entre horaris d'obertures i de vendes. Aquesta és una demostració que l'ampliació d'horaris comercials i l'augment de vendes no estan relacionades de manera directa.

Els problemes del comerç creiem que són d'una banda la manca de visitants i del seu poder adquisitiu. I de l'altra, la manca de professionalització i formació en el sector. Per tant, no aprofitin la crisi per fer experiments, el Grup Socialdemòcrata els demana que reflexionin i estudiïn les conseqüències de les idees que poden portar a terme.

En relació al mercat laboral creiem que difícilment els comerços podran contractar més personal per poder mantenir les botigues obertes més hores i respectar la legislació laboral. Per tant, això pot provocar que la majoria dels treballadors del comerç pateixin precarietat laboral, és a dir: sense calendari ni horaris fixos, contractacions per hores... Aquest serà el futur de molts dels nostres treballadors del comerç, per tant, una vegada més els demano que reflexionin i retirin aquest projecte de llei.

Una feina que hem fet, que desconeixem si el Govern ho ha sabut fer, és analitzar l'enquesta que va fer el CRES elaborada durant el juliol-agost del 2010. Aquesta enquesta molt àmplia és un estudi bastant gruixut, per tant molt complet, és una enquesta en la qual es va preguntar als comerciants, es va preguntar als treballadors i es va preguntar als consumidors tan interns com externs. Val a dir que els comerciants estan dividits, entre els que creuen que s'han de mantenir els horaris i els que creuen que s'han d'augmentar, en aquest cas, podem dir... però no es veritat que la gran majoria de comerciants estiguin a favor d'un augment dels horaris comercials. A nivell de treballadores i treballadors del comerç el resultat de l'enquesta és molt clar. Gairebé el 78% considera que els horaris són els adequats mentre que només un 14% està a favor d'obrir més hores. En quant als consumidors, el 79% dels consumidors interns ja els van bé els horaris actuals, estem parlant des del juliol del 2010, mentre que només un 14% aposten per augmentar-los. Finalment, potser una dada, la més important de totes: "Què pensen els nostres visitants?". Doncs, un 70% considera que els horaris són adequats, mentre que només el 25% pensen que haurien de ser més extensos. Penso que aquestes dades els haurien de fer reflexionar i els haurien d'haver tingut en compte abans d'haver fet aquesta proposta de modificació de la Llei dels horaris comercials.

Finalment, sobre l'anunci de la Llei del comerç, celebrem que vulguin impulsar aquesta iniciativa i

estem totalment d'acord i a més els animem a fer-ho però el que no entenem és que si realment volem fer una reflexió profunda per definir quin és el model de comerç que necessitem i que s'adapta millor a Andorra, per què no esperar a incorporar aquesta reflexió dels horaris comercials dins d'aquesta llei? No troben que seria molt més coherent o molt més efectiu?

Finalment, acabo recordant el que creiem nosaltres que són els problemes del sector del comerç d'avui en dia: la manca de visitants i el poder adquisitiu que tenen i per altra banda la manca de professionalització i formació en el sector.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo el que no entenc d'entrada és que nosaltres potser sí que mirem el retrovisor, però vostès també ho estan fent, no? i també el que encara més esperpèntic encara és, el fet que trobin tan malament aquesta llei, no? aquesta modificació del Projecte de Llei dels horaris comercials i en canvi vist els mitjans de comunicació només han presentat tres esmenes, la veritat és que costa entendre-ho, la veritat.

D'altra banda diuen que és precipitada aquesta modificació de llei i poc reflexionada i que comportarà greus conseqüències socials, doncs... no estem d'acord amb això; no hi estem d'acord perquè un dels aspectes que més ens preocupa és la conciliació de la vida familiar i la vida laboral i per això s'insta als titulars dels establiments comercials - ho he explicat- a aplicar mesures destinades a la conciliació de la vida familiar i laboral dels seus empleats i a més es preveu la introducció dels convenis col·lectius d'empresa com a instrument vàlid perquè empresaris i treballadors puguin establir com a acord els horaris d'obertura i de tancament dels comerços, i a més, el que està clar és que aquesta llei contribuirà doncs, a que realment es reactivi l'economia, a que realment a curt termini es reactivi, això és el que deia el nostre programa electoral, i això és el que creiem nosaltres els demòcrates.

D'altra banda, diu que no em fet un estudi econòmic, i que per tant que no es tenen mirades ni xifres, bé d'acord no s'ha fet, però el que sí que s'ha fet -i creiem- que la reactivació econòmica a curt

termini passa per flexibilitzar els horaris comercials, així ho van dir durant la nostra campanya electoral i així el poble andorrà ens ho va legitimar el dia 3 d'abril del 2011, es tracta de portar a terme polítiques que ajudin a reactivar l'economia, i que en una primera fase el que facin és aturar la destrucció dels llocs de treball i això és el que es pretén, doncs amb aquesta modificació de llei, i en una segona fase creem llocs de treball, per què? Perquè aquesta és una mesura que permetrà generar activitat i que pot incidir, diem: pot incidir, positivament en les rendes dels treballadors i en l'ocupació laboral.

I a més a més tot i que no hi hagi cap estudi que quantifiqui que passarà no dubtem que serà una mesura positiva i que si en tot cas no ho fos, segurament el Govern el que sabrà és rectificar, i ho farà, i ho farà a temps i no passarà el que va passar doncs, amb el tancament dels diumenges que realment es va rectificar molt tard.

En quant al dia 14 de març, doncs aquí el que em de dir és que s'ha de treure importància i no donar-li més importància ni al 8 de setembre ni al 14 de març, sinó simplement que es tracta d'un tema d'influència turística degut a la temporada d'esquí i el 14 de març s'escau en temporada d'esquí i per això està tractant d'aquesta manera.

I en quan a que s'ha de fer una llei de comerç, bé ja hem demanat a Govern que la faci amb la major celeritat possible, però entenem que a curt termini passava pel fet de flexibilitzar els horaris i després és farà la llei de comerç i suposo que el Govern aquesta llei de comerç també la farà en un termini del més aviat possible.

És tot Sr. síndic.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és veritat, nosaltres no volem crear dos andorres i no hi han punts dolents Sr. Rios, en cap cas hem dit això, al contrari.

Entenem que tots estem al mateix carro i per tant o ens en sortim tots o tots ens enfonsarem. Aquí no hi ha una solució o dos solucions que convinguin a uns en detriment dels altres. El que està molt clar és que l'Andorra és única, i per tant, o va bé o ens arrossegà la crisi actual. Per tant, volem posar tot el que podem sobre la taula i dins del mateix cistell

per possibilitar la creació d'activitat, de riquesa i de llocs de treball.

És un fet, en aquest cas inevitable, mirar el retrovisor perquè aquesta mesura modifica una mesura anterior que fomenta el debat actual. Si no fos aquest el cas segurament no caldria mirar endarrere i sinó sempre més endavant. El fet que modifiquem una llei que és del seu partit o del seu grup parlamentari anterior fa difícil no mirar el retrovisor.

També és un fals debat entrar a discutir horaris comercials i drets dels treballadors, és un debat que es pot eternitzar durant deu hores, vint hores o el que vulgueu perquè finalment estem comparant pomes i peres. És cert que hi pot haver, i no dic que no, incidències sobre alguns casos puntuals, en qualsevol cas no cal generalitzar i el debat s'ha de debatre quan es parli dels drets dels treballadors i aquí estem debaten horaris comercials. Li he donat alguns exemples de la manca de correlació entre horaris comercials i flexibilitzacions dels treballadors atès que moltes normatives són molt lliberals amb els horaris comercials i en canvi tenen regulacions estrictes amb els drets dels treballadors. Per tant, és un debat que en qualsevol cas ens podem eternitzar en l'actual debat però que no ens aportarà més contingut o riquesa al debat.

En quant a les hores d'obertura. A veure, a mi m'agradaria que féssiu un exercici de comparació amb altres països. Que el féssiu sincerament i us adonareu que a Andorra, actualment, som el país de l'entorn europeu més restrictiu en horaris comercials. I dic més restrictiu en horaris comercials i subratllo molt bé les paraules. Us diré només unes quantes xifres a títol d'exemple. Alemanya: de dilluns al divendres i dissabte de les 0 del matí a les 24 hores, és a dir, tot el dia obert, es passa tot el dia obert. A Portugal: de dilluns a dissabte de 6 a 24 hores i diumenges, novembre i desembre, també de 6 a 24 hores. I zones turístiques, perquè d'això no se'n parla, però zones turístiques en les normatives generals, la majoria dels casos es possibilita l'horari lliure en zones turístiques i Andorra, que jo sàpiga som una localitat turística, sinó estaríem parlant de que a Andorra hi viurien 6.000 habitants com fa 50 anys i no 70.000 o 75.000 com en l'actualitat. Per tant, som un país turístic, hem d'assumir que ho som i per tant, hem de competir amb d'altres destinacions turístiques i amb d'altres països que potser no ho son tant. Per tant, hem de comparar el que és comparable i no el que no és comparable.

Respecte als petits comerços i grans superfícies. Aquí podem veure-ho com vulguem, però per a la gran superfície, obrir una hora més, és evident que el cost fix és molt més important que per un petit comerç. Un petit comerç potser en aquest sentit té més

capacitat d'adaptació que una gran superfície atès que el cost d'obertura és molt més important i si no hi ha l'activitat que l'acompanya serà inviable que aquesta gran superfície obri una hora més sense l'activitat.

Vós em dieu que teniu estudis que demostren que l'obertura no sempre genera activitat. Doncs si els teniu, us agrairé que ens els facilitéssiu perquè realment no entenc aquesta equació com molt bé dieu. La nostra equació és que el comerciant obrirà quan tingui activitat, sinó no obrirà. Amb aquesta afirmació sembla que estigüeu menystenint o menysvalorant en qualsevol cas, potser no menystenint, però menysvalorant la capacitat dels empresaris d'obrir quan tinguin feina. Entenem que un empresari, un comerciant no obre quan no té feina. I per tant, si la demanda no acompanya és evident que aquest comerç no obrirà les seves portes.

En quant a les importacions. Vostè sap perfectament la correlació que hi ha en les importacions amb valor amb el tabac i els carburants, per tant, aquesta afirmació diria molt simplista sense faltar al respecte de que a l'any 2010 van pujar les importacions, doncs, sap perfectament que és per culpa del tabac i dels carburants o gràcies al tabac i als carburants.

No és un experiment, sí és un experiment en tot cas possibilista, no és un experiment coercitiu que obliga al tancament. Per tant, nosaltres en qualsevol cas, possibilitem l'activitat i no obliguem a la no activitat. Per tant, accepto la paraula experiment però en qualsevol cas, un experiment possibilista.

I respecte a l'enquesta del CRES a la que ens fa referència, nosaltres també la tenim i m'agradaria que també diguéssiu totes les coses que diu l'enquesta, entre altres coses a la pregunta: en quina mesura està a favor o en contra de què els comerços tanquin vuit diumenges a la tarda? Doncs, sabeu perfectament que de la població en general: el 41 % estan en contra o molt en contra, el 40 % molt a favor o a favor, i 19 % ni en contra ni a favor; els comerciants: el 44 % molt a favor... perdó, els treballadors del comerç: el 44 % molt a favor o a favor, el 39 % en contra o molt en contra i el 17 % ni a favor ni en contra; i els empresaris: el 24 % molt d'acord, el 55 % gens d'acord i l'11 % ni en acord ni en desacord.

Per tant, una mesura molt controvertida de la qual teniu informació i de la qual tampoc vau utilitzar.

I a la pregunta que em fèieu: per què no esperem la Llei del comerç per regular aquests horaris comercials? Doncs, el mateix us puc dir a vosaltres: per què no fèieu el mateix? Per què no vau fer la Llei del comerç? en lloc de fer aquesta Llei d'horaris comercials que, potser ens haguéssim posat tots

d'acord i hauríem pogut regular aquests horaris dins de la Llei del comerç i ja estaria aprovada, i ja no parlariem més ni si és futura, ni si és propera, ni si és llunyana.

I el que sí que us puc dir és que vostès ens demanen xifres però també li demano si sap la xifra de pèrdua de recaptació o de facturació pel tancament dels horaris comercials en diumenge. Segurament, a molts empresaris o comerciants del Pas de la Casa no els va agradar aquesta mesura i us la poden donar millor que nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Obriríem ara si s'escau, un tercer torn d'intervencions.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. David Rios.

El Sr. David Rios Rius:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en resposta a la comparativa del que fan els països, xifres com Alemanya, Portugal, Suècia, només li he de dir que Suècia i Andorra realment no tenen res a veure, com no tenen res a veure ni Espanya ni Portugal. Sobre Suècia, per exemple, per posar un exemple ja que sembla el model a seguir, Suècia té 450.000 km²... compari-ho amb Andorra... 9 milions de persones, una densitat de la població de 20 habitants per km², el seu nivell d'impostos a l'any 2007 era del 51% del PIB, els funcionaris públics en aquell país representen un terç de la població de la massa laboral. Per tant, no ens vulguin comparar amb països que no tenen res a veure amb Andorra.

Per altra banda, estem parlant de territoris molt extensos, de manera que la legislació laboral permet una mobilitat de treballadors que en un moment donat si no poden conciliar vida laboral i familiar, per exemple en una determinada zona, se'n poden anar amb una altra.

Als comerciant els hi passa el mateix, és a dir, si a una zona turística un comerciant no té oportunitats pel model de negoci que pugui tenir, se'n pot anar a una altra població i pot triar i remenar. Per tant, no és comparable. Aquí a Andorra estem dins d'una caixa i no podem sortir d'aquí. Per tant, no ens comparin amb països que tenen realitats molt diferents a Andorra.

Per altra banda... perdonin però... també volia comentar que els equipaments que tenen els països a nivell de guarderies, etcètera, etcètera, són molt diferents als nostres, eh?

Sobre el tema de les importacions al 2010... Ja està bé que venem tabac i gasolina, està perfecte, la clau és que jo ho posava com una dada perquè tinguéssim en compte que no hi ha una correlació entre obrir més hores i fer més vendes. Per tant, aquest exemple continua sent vàlid.

Sobre el tema de l'enquesta del CRES és evident que ja me les he mirat les respostes que van anar als enquestats a la pregunta de què pensaven dels diumenges a la tarda, és evident, però em sembla que avui no estem parlant dels diumenges a la tarda, estem parlant de què ens sembla, o que els hi sembla a tots els actors del comerç, doncs, els horaris comercials que hi havien establerts al 2010 que, pràcticament a diferència de la mesura dels diumenges a la tarda, són els mateixos que actualment.

Quan vostè diu que no hem pogut fer la Llei del comerç, és evident que en 20 mesos no dóna temps per acabar. Nosaltres havíem avançat i hi havíem treballat fort en la Llei del comerç. Era un dels nostres objectius.

Lamentablement no ens ha donat temps d'acabar. Per això ara els hi dic que si vosaltres reprenen aquesta idea i la volen impulsar i desenvolupar els hi donem tot el suport i a més a més ens alegrem que així ho facin.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata...

Per part del Govern? Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

No pretenc en cap moment comparar Andorra amb Suècia. No serà mai equiparable a Suècia ni pel clima, ni per regulacions, ni per superfície. És evident. Però sí que ens podem comparar amb Sitges, potser, no?, localitat turística, o Platja d'Aro que està aquí al costat, o potser inclús Mònaco o Liechtenstein o altres països petits. I bé, són països turístics i com a país turístic el que hem de fer és estar al costat dels visitants, no girar-los l'esquena.

I per tant, la cooperació l'únic que pretenia ser és demostrar la manca de correlació entre horaris comercials i regulacions laborals. Per tant, aquesta és l'única comparativa, no per models de país ni altres tipus de qüestions socials o de treball.

Pel tema de les guarderies, aquí també us vull manifestar que és evident que les guarderies avui en dia, molts caps de setmana ja no obren. I per tant, aquest problema de conciliar vida familiar i laboral

també el cap de setmana entenc que hi és, avui en dia per al comerç. I per tant nosaltres creiem que els empresaris, els comerciants i els treballadors tenen molta capacitat d'adaptació als seus horaris, i sempre hi pot haver casos puntuals en els quals hi hagi incidència en la vida familiar i laboral. Això no ho dubtem, i posarem tot el que sigui al nostre favor aquestes ineficiències del model. I si obrir una hora més o dues hores més comporta, evidentment, un perjudici a cert tipus de famílies fràgils, doncs evidentment, vetllarem a què aquestes situacions puntuals es puguin resoldre cas per cas.

Pel que fa a la Llei del comerç també li vull dir que nosaltres intentarem fer la Llei en menys de 20 mesos, intentarem. Jo penso que serà possible i en qualsevol cas celebros la vostra col·laboració en aquesta Llei, i espero que podem fer una Llei moderna i adaptada als moments actuals. Una Llei que possibiliti regular el sector comercial, que sigui un sector competitiu i que a sobre pugui fonamentar les bases per crear ocupació i activitat al país.

En qualsevol cas, també repeteixo, és una mesura que no és la solució als mals d'Andorra. En cap cas és una solució als mals d'Andorra. Nosaltres preteníem fer una mesura urgent perquè fos possible aplicar-la el mes d'agost. No ha sigut possible, i això ho lamentem profundament. No ha sigut possible, i independentment de les raons que no hagi estat possible, aquesta mesura el mes d'agost, que és un mes de màxima afluència turística, no es podrà aplicar, i per aquest motiu vam entrar a tràmit parlamentari en via d'urgència aquesta mesura per possibilitar que el mes d'agost els empresaris, els comerciants i els treballadors poguessin guanyar-se millor la vida en moments tant durs com els actuals.

I tampoc és la solució a tots els mals, com ho repetia, sinó que volem possibilitar promocions turístiques importants amb un impacte econòmic rellevant per al país, i alhora que volem establir mesures de promoció del comerç com incentivar de nou la peatonalització de l'avinguda Meritxell i Carlemany.

Moltes d'aquestes mesures seran complementàries a aquesta. Moltes, i no és la solució als mals del país, però evidentment, la situació actual de crisi obliga a respondre i a legislar amb urgència per evitar que la sangria dels llocs de treball continuï perdent. Us recordo que cada dia estem perdent una mitjana de dos llocs de treball actualment. Per tant, una mesura possibilista que en qualsevol cas el que vol és fomentar l'activitat i mai obligar a obrir quan hi ha manca d'activitat. Estem segurs que els empresaris no obriran quan no hi ha activitat i si n'hi ha que es possibiliti la seva obertura.

Moltes gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció més?

Bé, acabades les intervencions procedirem a la votació.

Us recordo que la votació és una votació electrònica, i obrim en aquest moment el temps de votació, recordo que hi ha 15 segons per poder votar...

Senyor secretari, vulgui procedir al recompte.

El Sr. Carles Enseñat:

Vots a favor de l'esmena 6, vots en contra 20.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el Projecte de Llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Economia.

Passem al 3r punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny.

L'informe de la Comissió Legislativa de Política territorial i urbanisme ha estat publicada en el Butlletí núm. 26/2011 del 19 de juliol. Exposa l'informe el Sr. Gerard Barcia Duedra, nomenat ponent per part de la Comissió.

Sr. Gerard Barcia, té la paraula.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 13 de juliol, la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme em va nomenar ponent del Projecte de Llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme va examinar, en la reunió mantinguda el dia 13 de juliol de 2011, el Projecte de Llei i les esmenes que s'hi van presentar.

De les dues esmenes presentades, una per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i l'altra per part del Grup Parlamentari Demòcrata, la primera va ser transaccionada i aprovada per unanimitat, mentre que la segona va ser aprovada per unanimitat.

A més a més, i per coherència amb la segona esmena aprovada, la Comissió, per unanimitat, va acordar suprimir el segon apartat de l'onzè paràgraf de l'exposició de motius, que era del tenor literal següent:

“En cas d'incompliment del termini de tres mesos el comú pot unilateralment elevar el conveni d'urbanització a escriptura pública, repercutint les despeses als propietaris.”

Del resultat de la votació de les esmenes i dels acords adoptats se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Demana si hi ha intervencions per part dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

És potestatiu l'ús de la tribuna d'oradors o si vol pot parlar des del seu escó.

Té la paraula el Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata es congratula de la feina feta respecte la modificació que avui prosperarà de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Ens ha agradat constatar que el govern de DA, primer i el Grup Parlamentari DA després, han conservat el treball de modificació d'aquesta Llei que el govern socialdemòcrata va impulsar la passada legislatura, cercant el màxim consens amb tothom, incloent tots els comuns del nostre país.

Hem pogut veure com la quasi totalitat de les propostes que han integrat el Projecte de Llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme presentat per l'actual govern són les mateixes que havíem preparat el govern socialdemòcrata.

També ens satisfà, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, haver aconseguit fer acceptar allò que la passada legislatura no vam aconseguir per no poder sumar al consens general les parròquies d'Andorra la Vella i d'Escaldes-Engordany: que la cessió obligatòria i gratuïta als comuns en les unitats d'actuació de sòl urbà consolidat de gestió directa que no estiguin declarades àrees de substitució de l'edificació deixi d'efectuar-se en relació a l'aprofitament urbanístic màxim fixat per les normes,

per passar-se a efectuar només i únicament en relació a l'aprofitament urbanístic realment autoritzat i utilitzat.

Aquest nou concepte d'obligació de cessió constitueix una fórmula objectiva i de veritat equilibrada entre la disposició real de l'aprofitament urbanístic i la cessió. Entenem que la supressió de l'obligació sistemàtica del propietari d'haver de correspondre a l'aprofitament urbanístic màxim potencialment existent, encara que no l'utilitzés realment, introdueix equitat i justícia en el procediment de cessió, i que, a més, contribuirà a dinamitzar l'economia perquè farà que les càrregues de les construccions esdevinguin menys feixugues, i per tant, més suportables pels ciutadans.

Per aquestes raons, donarem el nostre suport al Projecte de Llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, la paraula la té la Sra. Roser Bastida.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

Andorra, més enllà de ser un estat de dimensions reduïdes, posseeix diverses particularitats i el territori n'és certament una d'elles, tant pel fet de ser els comuns qui tenen la propietat i la gestió del sòl públic, com pel fet que al voltant d'un 90% del territori és de titularitat pública demanial a diferència de la immensa majoria de països.

En el decurs dels anys, l'urbanisme i l'ordenació del territori al nostre país, van ser fixats per les ordinacions establertes pel Consell General i pels comuns vigents fins a l'aprovació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme del 29 de desembre de l'any 2000 i modificada posteriorment el 21 de juny del 2006.

Com molt bé sabeu, l'objectiu fonamental d'aquesta llei era la de millorar el marc normatiu existent a fi de poder dotar el país d'unes veritables eines d'ordenació, de previsió i de planificació del territori assolint un ús racional del sòl i un equilibri just entre l'interès públic i la propietat privada.

Tanmateix, malgrat les lloables finalitats, crec que podem afirmar que en el transcurs dels anys el desplegament i l'aplicació de la Llei han estat poc efectius, massa discutits i no han donat sempre la totalitat dels resultats esperats ni als estaments públics, ni a la propietat privada. Entre d'altres, els

esforços esmerçats pels comuns en la redacció dels plans d'ordenació i urbanisme, no s'han vist acompanyats de l'agilitat necessària en la tramitació dels plans parcials i especials i alhora tampoc s'ha vist facilitada l'acció dels privats, i tot això, sense entrar en el trasbals ocasionat pel canvi en el concepte de propietat tan arrelat en els valors de la societat andorrana. Paral·lelament, cal posar de manifest també els canvis que la legislació ha comportat al sector de la construcció que endemés, actualment, es veu agreujat per la crisi econòmica.

És evident doncs, que la Llei d'ordenació del territori i urbanisme, malgrat la inherent complexitat que pot suposar introduir-hi canvis, necessita diverses i profundes modificacions i ben entès, una major adequació a la nostra realitat geogràfica i social.

El Projecte de modificació que avui ens sotmet el Govern per a la seva aprovació, consensuat amb els comuns, complementat pel treball i les esmenes aprovades per unanimitat en comissió legislativa com s'acaba d'esmentar del qual també he de dir que no tinc, ni tenim constància que hagués estat impulsat pel Govern anterior, tot i que també era present a la Comissió Legislativa d'Ordenament del Territori. El projecte actual recull uns primers canvis amb una finalitat molt clara com és, en la conjuntura actual, la d'afavorir l'activitat econòmica.

No m'allargaré en la descripció de les diverses modificacions, ja que crec que és un tema que ho farà molt més bé el ministre Jordi Alcobé, però sí que en vull evidenciar algunes d'elles, perquè crec que malgrat ser puntuals no deixen de ser importants com són: ajornar o fraccionar la sessió econòmica que té una repercussió directa per al promotor alleugerint els costos financers; poder tramitar simultàniament els plans parcials i els projectes d'urbanització, que és una mesura que redueix els terminis i agilita les gestions; o bé donar més flexibilitat als comuns per a certes modificacions i ajustaments dels plans d'urbanisme, així com poder alleugerir els procediments per disposar de terrenys de cessió. Conseqüentment, el Projecte de llei de modificació de la llei general d'ordenació del territori i urbanisme, contribuirà a facilitar la tasca als comuns, a incentivar la iniciativa privada tenint alhora un efecte positiu en els diversos sectors concernits. Conseqüentment, el Projecte de llei de modificació de la llei general d'ordenació del territori i urbanisme que avui aprovem, penso, per majoria o per unanimitat, com ha dit anteriorment el president de la comissió d'ordenament, permetrà un avenç i uns millors procediments i tindrà un efecte positiu en els diferents sectors, alhora permeteu-me que felicitem també el Govern per la seva celeritat en la presentació d'aquesta proposta.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 15 de juny, el Govern d'Andorra aprovà el Projecte de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 8/2006, del 21 de juny coneguda com a Llei del sòl popularment. El 20 de juny, Sindicatura admeté a tràmit parlamentari l'esmentat Projecte de llei acceptant la seva tramitació per la via d'urgència, que voldria agrair particularment, atenent a la difícil situació que travessa el sector de la construcció així com la resta de sectors i d'activitats vinculades al mateix.

Però abans de tot, voldria manifestar que el Projecte de llei que avui es debat, és el resultat del treball en equip encetat entre els tècnics del Ministeri d'Ordenament Territorial, encapçalat pel meu predecessor, Sr. Gerard Barcia, juntament amb els comuns. A tots ells vull agrair el treball realitzat en l'elaboració del Projecte de llei, el qual aquest Govern ha recollit gratament i es sotmet avui a aprovació d'aquesta Cambra.

El Projecte de llei vol ser la tercera modificació parcial i puntual de la Llei del sòl, després de 10 anys transcorreguts ja des de la seva entrada en vigor. 10 anys que també han permès acumular una experiència per part de les administracions general i comunals, així com pel sector privat, i que han posat de manifest la necessitat de revisar i corregir diverses problemàtiques d'adaptació dels Plans d'Ordenació i Urbanisme Parroquials (els anomenats POUP) a la realitat que pretenien ordenar. A més, durant aquests 10 anys, el sector de la construcció i consegüentment el model urbanístic del país, han viscut canvis profunds. Hem passat d'un cicle alcista de plena ebullició constructora, incrementada per l'efecte de la moratòria del 2003, i en el qual la demanda especulativa va condicionar gran part del territori andorrà i va crear un model d'urbanisme i sectorial poc sostenible, a una situació inversa, caracteritzada per la davallada de la demanda, fruit de la crisi financera i econòmica internacional, però també per les noves normes urbanístiques que han causat una regulació estricta i, a vegades, poc operativa i que, en alguns casos, limiten l'eficàcia i l'agilitat tant d'iniciatives públiques com privades.

El resultat és ben conegut per tots, i si bé el país encara no ha patit l'excés d'oferta immobiliària aprovada abans dels POUPs, no és menys cert que la Llei del sòl i els plans d'urbanisme que la desenvolupen contenen unes rigideses en el model i en els procediments que dificulten i poden arribar a desanimar, per no dir a avorrir, aquells propietaris, promotors o inversors que volen desenvolupar nous projectes de construcció.

A més, el greu deteriorament de les perspectives immobiliàries a causa de la crisi econòmica, ha incidit molt negativament en el sector de la construcció. Aquest és sens dubte el sector que més castigat per la crisi actual. La construcció ha perdut uns 2.300 llocs de treball en 4 anys, el que és un 33% del total d'assalariats d'aquest sector i més de la meitat dels llocs de treball destruïts al país. I l'any 2010, el sector de la construcció encara continua perdent treballadors.

Així, considerem que escau modificar urgentment algunes disposicions de la Llei del sòl per tal d'assolir efectes positius sobre el foment de la iniciativa de l'edificació i sobre la planificació i gestió urbanístiques dels comuns.

Però ja anticipem que aquestes modificacions no seran suficients per ajustar un model d'urbanisme més adaptat a la realitat territorial andorrana, ni per impulsar polítiques actives cap a un urbanisme més sostenible. Però en tot cas, és sens dubte un primer pas que possibilita la modificació de tots aquells aspectes que ja han estat consensuats entre el Govern i els comuns, donant prioritat a aquelles accions que poden incidir positivament en el sector de la construcció i atenuar els efectes actuals de la crisi.

Concretament, i per entrar ja en la descripció del Projecte de llei, l'objectiu d'aquesta mesura s'emmarca en les accions a curt termini de reactivació econòmica, a través de dos tipus d'actuacions: aquelles encaminades a afavorir directament l'activitat econòmica, i aquelles orientades a flexibilitzar la regulació dels POUPs i simplificar la seva aplicació.

En primer lloc, dins de les mesures orientades a afavorir l'activitat econòmica, aquesta reforma de la Llei permet l'ajornament o el fraccionament del pagament del valor econòmic de la cessió obligatòria de sòl, fins a un any després de l'acabament de l'obra. Alhora, la liquidació pressupostària per al Comú quedarà garantitzada mitjançant l'obligació de constituir uns avals bancaris. Aquesta mesura disminuirà els costos financers pel promotor, fins al punt que, previsiblement, en el cas d'algunes

inversions immobiliàries pot decantar favorablement la viabilitat econòmica.

Per altra banda, es possibilita que els plans parcials i els corresponents projectes d'urbanització de les unitats d'actuació puguin ser elaborats, promoguts i aprovats simultàniament. Aquest canvi agilitzarà les tramitacions administratives i escurçarà els terminis per poder iniciar la construcció en unitats d'actuació de sòl urbà no consolidat i de sòl urbanitzable.

També s'alleugereixen les severes restriccions d'atorgament de llicències d'obres a les que es veuen sotmesos els edificis que es troben en règim de fora d'ordenació per alineació vial. El canvi legal es restringeix però, a aquells edificis en els que la disconformitat amb l'alineació al vial és petita (inferior als 30 cm). Aquest canvi afavorirà l'activitat constructora de rehabilitació, la renovació dels establiments comercials, els canvis d'ús i el manteniment i modernització del parc immobiliari del país.

Finalment, es modifiquen els requeriments per constituir l'Associació de Promoció Urbanística només amb els propietaris promotors del Pla Parcial (amb la l'actual llei es requereix la totalitat dels propietaris de la unitat d'actuació). Aquest canvi disminuirà les possibilitats de conflictes que poden retardar la urbanització de la unitat i, en darrera instància, l'edificació.

En segon lloc, dins de les mesures orientades a flexibilitzar la regulació dels POUPs, s'introdueixen diverses modificacions puntuals, evitant que es pugui alterar el model establert en el seu dia per la Llei i fomentar la inseguretat jurídica. En concret, canvis que avui en dia requereixen procediment de *revisió* podran ser aprovats per via de *modificació*, mitjançant la reducció dels supòsits de *continguts essencials* del pla.

També s'obre la porta a canviar, de forma excepcional, els *continguts essencials* dels plans, en supòsits d'interès general justificat, a proposta dels comuns i validat pel Govern. I també es crea la figura de l'*ajustament* de pla, amb procediment més ràpid i simple que la *modificació*, per a petits canvis d'ordre tècnic i correcció d'errors.

Tots aquests canvis legals permetran que els comuns puguin donar llum verda a iniciatives de promotors que són adequades per a l'interès general, i que actualment no són viables a causa de la rigidesa per canviar els plans d'ordenació i urbanisme parroquials.

Les modificacions introduïdes al text legal han de comportar, necessàriament, la consegüent adaptació de la normativa reglamentària. Per això, el present text estableix que el Govern ha de procedir, en un

màxim de dos mesos, a adaptar el Reglament urbanístic, el Reglament de la construcció i el Reglament d'urbanització per fer-los conformes amb la reforma de la Llei.

En definitiva, una reforma que va en el sentit de fomentar la creació d'activitat en el sector de la construcció i de facilitar la tramitació i la gestió urbanística dels comuns.

Per tot l'exposat, el Govern proposa l'aprovació de la Llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, reiterant l'agraïment a l'anterior equip del Ministeri d'Ordenament Territorial, a tots els comuns, i a tots els tècnics que han contribuït a la redacció de la mateixa.

El Govern es felicita d'aquest primer pas avui assolit en aquesta Cambra, i pel suport rebut del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel Grup Parlamentari Demòcrata.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El text que finalment es sotmet a votació, és el publicat en el Butlletí núm. 26 que inclou la modificació en l'exposició de motius.

A la vista de les intervencions i no havent-se presentat objeccions, declaro aprovat el Projecte de llei per assentiment.

Passem al 4t punt de l'ordre del dia.

4- Nomenament del Raonador del Ciutadà.

S'ha presentat una única candidatura sobre la qual no s'ha formulat cap objecció, aquesta ha estat proclamada per la Sindicatura i s'ha publicat en el Butlletí núm. 29 de data 27 de juliol.

Sr. secretari, si vol llegir la candidatura si us plau?

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

L'única candidatura per a l'elecció del Raonador del Ciutadà, és la formada pel Sr. Josep Rodríguez Gutiérrez.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Procedim doncs, a continuació amb la votació.

Segons el que preveu la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, essent necessària per a l'elecció la majoria de 2/3, és a dir 19

consellers generals. En el cas que no s'assolís aquesta majoria, es procedirà immediatament a una segona votació, en aquest cas, el candidat quedaria elegit si assolís majoria absoluta és a dir, 15 consellers generals.

Utilitzarem de nou el mecanisme de vot electrònic. Comencem doncs amb el temps, recordo que és de 15 segons i us demano que premeu doncs, sigui el vot a favor, sigui en contra o l'abstenció.

Comencem en aquest moment.

Sr. secretari, si ens pot dir el resultat si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Vots a favor de la candidatura del Sr. Josep Rodríguez Gutiérrez, 20 vots.

En contra 0.

Abstencions 6.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat i constatat que el nombre de vots és suficient, declaro elegit nou Raonador del Ciutadà el Sr. Josep Rodríguez Gutiérrez.

Passem al 5è punt de l'ordre del dia...

Perdó, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

És per fer una explicació de vot.

El Sr. síndic general:

Si ho vol fer des de l'escó... si prefereix pujar a la tribuna...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

D'acord amb el que estableix l'article 78 del Reglament del Consell General, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata vol deixar avui aquí constància que no ha tingut més camí que abstenir-se en aquesta votació.

Ens hem abtingut perquè tal i com deia el mes de març del 2001 l'aleshores conseller general i president del Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Antoni Martí, deia: "... si es vol consens, és important que hi hagi un clima de cortesia parlamentària."

Estem d'acord amb aquella opinió com també en l'afirmació - que el Sr. Martí repeteix sovint- que en política les formes són molt importants.

Després que en la reunió de la junta de presidents de grup parlamentari del dia 10 de juny quedéssim emplaçats a parlar de les possibles candidatures a Raonador del Ciutadà, el dia 28 de juny, a les 4h de la tarda, el president del Grup Parlamentari DA em va anunciar, en un passadís del pis de sota d'aquesta mateixa casa, que el seu grup parlamentari havia decidit presentar la candidatura del Sr. Josep Rodríguez. No solament no se'ns ha volgut arribar a parlar d'aquesta qüestió sinó que se'ns ha volgut passar per damunt la piconadora i a més sembla que es pretenia que ens deixéssim aplanar, agraïts i contents, per aquestes noves formes d'actuar.

Amb aquestes formes no s'ha aconseguit res més que nomenar una persona -sobre les qualitats de la qual no em correspon pronunciar-me- que presenta un currículum de partit i que no compta avui amb cap altre suport que l'aritmètica parlamentària de la majoria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció?

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata?

Té la paraula el Sr. Ladislau Baró.

És l'explicació de vot.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, explicació de vot.

Aviam, per un costat des del Grup Parlamentari Demòcrata el que ens agradaria doncs, és celebrar l'elecció del Sr. Josep Rodríguez com a Raonador del Ciutadà, pensem que té un molt bon perfil per a desenvolupar aquesta tasca hem pogut tots comprovar quin és el seu currículum, tan des del punt de vista professional, acadèmic com des del punt de vista del seu tarannà polític. Totes aquelles persones que el coneixem pensem que és un candidat òptim per a poder comunicar amb els problemes de la gent, disposa d'una gran empatia i per tant, des d'aquest punt de vista pensem que pot fer una gran feina.

D'altra banda, és una explicació de vot i també és una resposta per al·lusions al comentari que ha fet el Sr. Bartumeu... Sí que és cert que quan em vaig reunir amb ell a una sala de sota aquest mateix hemicicle li vaig comentar que Demòcrates per Andorra havia decidit proposar aquesta candidatura. També és cert que a la Junta de Presidents es va

parlar que els nomenaments de les delegacions internacionals i del Raonador, doncs, hi havia disposició per intentar arribar a un consens. Amb les delegacions internacionals això ha sigut així, es va pactar un equilibri, i en canvi amb el tema del Raonador... doncs, el Grup Demòcrates per Andorra, i això és el que li volia acabar d'explicar al Sr. Bartumeu, però em va deixar -literalment- amb la paraula a la boca, quan li vaig dir doncs que havíem decidit proposar aquest candidat. Li volia acabar d'explicar que a vegades, doncs, amb les dinàmiques dels grup parlamentari, abans de procedir a un diàleg extern entre grups parlamentaris hi ha unes dinàmiques internes que ens dificultaven aquest segon pas. Això és el que li volia acabar d'explicar, no sé si ho hauria entès o compartit, però en tot cas, com he dit, el diàleg en relació a aquest tema va quedar tallat d'aquesta manera.

A veure, també voldria deixar clar perquè això ha passat amb alguna decisió presa en la Junta de presidents...

El Sr. síndic general:

Sr. Baró li demanaria que anés...

El Sr. Ladislau Baró:

Acabo Sr. síndic.

... sobre aspectes organitzatius a l'hora d'organitzar la legislatura. Clar de vegades es confon el consens amb una concessió del que vol l'altra part. Demòcrates per Andorra assumim la voluntat de diàleg que em expressat repetides vegades, però d'altra banda, doncs també expressem que quan aquest diàleg significa aplanar-se en un plantejament de l'altra part, doncs no es pot assumir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem al següent punt de l'ordre del dia.

5- Nomenament del president del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

El Govern ha presentat una única candidatura per procedir al nomenament del President del Consell d'Administració de l'INAF i aquesta ha estat publicada al Butlletí núm. 28/2011 de 27 de juliol.

Sr. secretari, si pot donar lectura a la candidatura.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

La única proposta de candidatura formulada pel Govern, per a l'elecció de president del Consell d'Administració de l'INAF és la formada pel Sr. Raül González Fernández.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per presentar la proposta intervé el Sr. Toni Martí, li demanaria si es volgués desplaçar a la tribuna.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Una mica, Sr. Bartumeu, per cortesia i per formes, faig una intervenció breu i jo diria que brevíssima.

Avui senyors consellers i senyores conselleres, es sotmet a la vostra consideració el nomenament del Sr. Raül González Fernández com a nou membre i també, l'ensem president del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances. La llei de l'INAF preveu que el Consell d'Administració estigui format entre 4 i 6 persones, en aquest cas, i tenint en compte que hi ha un marge de discrecionalitat que dona la llei, s'ha optat de moment per un Consell d'Administració de quatre persones. Quatre persones que estan formades pel Sr. Raül González si té el vist i plau dels Srs. Consellers, del Sr. Josep Segura, del Sr. Francesc Areny i pel Sr. Josep Casal que ja eren membres d'aquest Consell d'Administració. El Sr. Modest Baró, i el Sr. Manel Torrentallé el mandat dels quals va inspirar formalment el 9 de setembre de l'any passat, deixaran doncs... no faran part d'aquest nou Consell.

Per això dic que una qüestió de cortesia, de formes, perquè és aquí que es deu honorar el compromís dels grups parlamentaris i bàsicament el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en el procés de renovació del Consell d'Administració INAF que culmina avui, si tot va bé, el Govern ha volgut comptar amb la participació dels grups parlamentaris, i m'explicaré. I en aquest sentit i per garantir la representació de tothom en aquesta Cambra, serà el Grup Socialdemòcrata el qui escollirà la persona que haurà de substituir al seu moment el Sr. Josep Segura un cop expiri el seu mandat com a membre del Consell de l'INAF que si recordo bé expira el 22 de març del 2012, per tant el Govern honorarà en el seu moment, el seu compromís amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i al moment que s'expiri el mandat del Sr. Josep Segura que em sembla recordar, i

repeteix, que és el 22 de març, doncs, el candidat que entengui el grup parlamentari estarà sotmès a la consideració d'aquesta Cambra i també evidentment ho deia abans, de la mateixa manera que hi ha aquesta discrecionalitat en el seu moment, ja en parlarem amb els grups parlamentaris, perquè l'INAF no és un tema menor... si al final hi haurà quatre, cinc o sis membres perquè explicava que és una qüestió de discrecionalitat i que avui dia doncs, amb la votació d'avui que suposo que tindrà el recolzament de tots els consellers i conselleres estaria format de moment per 4 consellers. Era una qüestió de formes i de cortesia; les formes són importants i la cortesia es deu honorar i els compromisos contrets també.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament el Sr. cap de Govern crec que ho ha resumit perfectament, estem d'acord en votar i per tant, puc dir que el nostre vot serà favorable a la candidatura del president de l'INAF que s'ha presentat en el marc d'un acord que per permetre la representació del conjunt de l'arc parlamentari en la composició de l'INAF, en la presentació des de la proposició, s'entén ben entès, el nostre grup podrà fer una proposta al Govern que recollirà, com acaba de dir el Sr. cap de Govern, quan s'hagi de substituir el Sr. Josep Segura que va ser proposat en el seu moment per un Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i per tant, ja anuncio que no tinc cap dubte que aquesta elecció es pot fer per assentiment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Grup Parlamentari Demòcrata?

Bé, vist el manifestat pels grups parlamentaris i pel Govern els proposaria doncs que aquesta candidatura fos acceptada per assentiment. Si no hi ha res... cap objecció, doncs declaro aprovada la candidatura, el nomenament del Sr. Raül González com a membre i president del l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

No havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Són les 18.00h.)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877